

Sbírka soudních rozhodnutí

Spojené věci C-248/15 P, C-254/15 P a C-260/15 P

**Maxcom Ltd a další
proti
City Cycle Industries**

„Kasační opravný prostředek – Dumping – Prováděcí nařízení (EU) č. 501/2013 – Dovoz jízdních kol zasílaných z Indonésie, Malajsie, ze Šrí Lanky a z Tuniska – Rozšíření konečného antidumpingového cla uloženého z dovozu jízdních kol pocházejících z Číny na zmíněný dovoz – Nařízení (ES) č. 1225/2009 – Článek 13 – Obcházení – Článek 18 – Nedostatečná spolupráce – Důkaz – Soubor shodujících se nepřímých důkazů – Rozporuplné odůvodnění – Nedostatečné odůvodnění – Porušení procesních práv“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 26. ledna 2017

- Kasační opravný prostředek — Důvody kasačního opravného prostředku — Nesprávné posouzení skutkového stavu a důkazů — Nepřípustnost — Přezkum posouzení skutkového stavu a důkazů Soudním dvorem — Vyloučení s výjimkou případu zkreslení — Nedodržení pravidel použitelných v oblasti dokazování — Přípustnost*
(Článek 256 odst. 1 SFEU; statut Soudního dvora, čl. 58 první pododstavec)
- Společná obchodní politika — Ochrana před dumpingovými praktikami — Posuzovací pravomoc orgánů — Soudní přezkum — Meze*
- Společná obchodní politika — Ochrana před dumpingovými praktikami — Obcházení — Zjištění, zda docházelo k obcházení — Důkazní břemeno — Prokázání obcházení na základě souboru nepřímých důkazů — Přípustnost*
(Nařízení Rady č. 1225/2009, články 13 a 18)
- Soudní řízení — Odůvodnění rozsudků — Rozsah*
(Statut Soudního dvora, článek 36)
- Kasační opravný prostředek — Důvody kasačního opravného prostředku — Přezkum provedený Soudním dvorem ohledně posouzení Tribunálu týkajícího se nezbytnosti doplnění poznatků — Vyloučení s výjimkou případu zkreslení*
(Článek 256 odst. 1 SFEU)

1. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 52, 53)

2. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 56, 89)

3. Podle čl. 13 odst. 3 nařízení č. 1225/2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství, nesou v případě obcházení důkazní břemeno unijní orgány. Ze znění a systematiky článku 13 kromě toho vyplývá, že při prokazování obcházení musí tyto orgány provést celkovou analýzu týkající se třetí země, která je předmětem šetření souvisejícího s obcházením jako celkem. Při prokazování takového obcházení naopak nemusí provádět analýzu situace jednotlivých výrobců-vývozců, jelikož tuto analýzu provádějí uvedení výrobci-vývozci v rámci žádostí podaných na základě čl. 13 odst. 4 tohoto nařízení. Obcházení antidumpingových opatření podle čl. 13 odst. 1 uvedeného nařízení dokládají pro celou třetí zemi unijní orgány, zatímco skutečnost, že jejich specifická situace odůvodňuje osvobození podle čl. 13 odst. 4 tohoto nařízení, prokazují jednotliví výrobci-vývozci.

Co se týče míry dokazování požadované k prokázání obcházení za předpokladu nedostatečné nebo neexistující spolupráce části výrobců-vývozců, je třeba uvést, že žádné ustanovení uvedeného nařízení nepřiznává Komisi v rámci šetření týkajícího se obcházení donucovací pravomoc vůči výrobcům či vývozcům, jichž se daný podnět týká, k tomu, aby se účastnili šetření nebo poskytli informace. Komise je tedy závislá na dobrovolné spolupráci zúčastněných stran při poskytování nezbytných informací. Z tohoto důvodu unijní normotvůrce v čl. 18 odst. 1 uvedeného nařízení stanovil, že pokud zúčastněná strana odmítne umožnit přístup k nezbytným informacím nebo je neposkytne nebo pokud klade závažným způsobem překážky šetření, mohou prozatímní nebo konečná pozitivní nebo negativní zjištění vycházet z dostupných údajů. Článek 18 odst. 6 téhož nařízení kromě toho upřesňuje, že nespolupracuje-li účastník řízení vůbec nebo jen částečně a následkem toho nejsou některé podstatné informace sděleny, může to vést k výsledku, který pro něj bude méně příznivý, než kdyby při šetření spolupracoval. Za okolností, kdy výrobci-vývozci vůbec nespolupracovali, Soudní dvůr rozhodl, že z článku 18 uvedeného nařízení vyplývá, že unijní normotvůrce neměl v úmyslu zavést právní domněnku, která by umožňovala z nedostatečné spolupráce účastníků řízení či dotčených stran přímo dovodit existenci obcházení, a sejmout tak z unijních orgánů veškeré důkazní břemeno. Avšak s ohledem na možnost učinit závěry, a to dokonce i konečné, na základě dostupných údajů a zacházet se stranou, která nespolupracuje vůbec nebo jen částečně, méně příznivě, než kdyby spolupracovala, je zcela zjevné, že unijní orgány jsou oprávněny vycházet ze souboru shodujících se nepřímých důkazů, na jejichž základě lze dospět k závěru, že dochází k obcházení ve smyslu čl. 13 odst. 1 nařízení č. 1225/2009. Jakékoli jiné řešení by mohlo ohrozit účinnost obchodních ochranných opatření v Unii pokaždé, když se unijní orgány potýkají s odmítnutím spolupráce v rámci šetření, jehož cílem je prokázat obcházení. Pokud se nedostatečná spolupráce netýká všech výrobců-vývozců, nýbrž pouze části z nich, znění čl. 13 odst. 1 uvedeného nařízení nebrání unijním orgánům, aby konstatovaly obcházení antidumpingových opatření na základě souboru shodujících se nepřímých důkazů, pokud výrobci-vývozci, kteří dovážejí významnou část dotčených výrobků do Unie, nespolupracovali při šetření vůbec nebo nespolupracovali dostatečně. Oprávnění uvedených orgánů dospět k závěru o existenci obcházení ve smyslu tohoto ustanovení na základě takového souboru shodujících se nepřímých důkazů je kromě toho za takových okolností odůvodněné také potřebou zajistit účinnost obchodních ochranných opatření. I když jsou unijní orgány oprávněny vycházet z takového souboru nepřímých důkazů, nic to nemění na tom, že tyto důkazy musí podle čl. 13 odst. 1 a 3 uvedeného nařízení prokazovat, že jsou splněny čtyři podmínky uvedené v tomto ustanovení. Co se týče druhé z těchto podmínek, tj. že změna obchodních toků mezi třetí zemí a Uníí nebo mezi jednotlivými společnostmi v zemi, která je předmětem opatření, a Uníí, je způsobena praktikami, zpracovatelskými postupy nebo pracemi, pro něž mimo uložení vyrovnávacího cla neexistuje dostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod, uvedené orgány musí mít poznatky o tom, že změna obchodních toků je způsobena takovými praktikami, zpracovatelskými postupy nebo pracemi.

(viz body 58, 59, 61–64, 66–69)

4. Viz znění rozhodnutí.

(viz bod 87)

5. Viz znění rozhodnutí.

(viz bod 106)